

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0342/2011

14.10.2011

PRANEŠIMAS

dėl internetinių lošimų vidaus rinkoje
(2011/2084(INI))

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas

Pranešėjas: Jürgen Creutzmann

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	14
EKONOMIKOS IR PINIGŲ POLITIKOS KOMITETO NUOMONĖ	17
TEISĖS REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ.....	22
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	25

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl internetinių lošimų vidaus rinkoje (2011/2084(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 24 d. Komisijos komunikatą „Žalioji knyga „Internetiniai lošimai vidaus rinkoje““ (COM(2011)0128),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 51, 52 ir 56 straipsnius,
- atsižvelgdamas į prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtą Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo,
- atsižvelgdamas į su tuo susijusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką¹,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos išvadas ir Tarybai pirmininkavusių Prancūzijos, Švedijos, Ispanijos ir Vengrijos pažangos ataskaitas dėl lošimų ir lažybų veiklos organizavimo ES valstybėse narėse pagrindo,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl azartinių lošimų internete patikimumo²,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl sporto³,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo⁴,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančią Tarybos Direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004⁵,

¹ Ypač į sprendimus bylose C-275/92 Schindler (1994), C-55/94 Gebhard (1995), C-124/97 Läärä (1999), C-67/98 Zenatti (1999), C-6/01 Anomar (2003), C-243/01 Gambelli (2003), C-42/02 Lindman (2003), C-444/02 Fixtures Marketing Ltd prieš OPAP (2004), C-338/02 Fixtures Marketing Ltd prieš Svenska Spel AB (2004), C-46/02 Fixtures Marketing Ltd prieš Oy Veikkaus Ab (2005), C-386/04 Stauffer (2006), C-432/05 Unibet (2007), C-338/04, C-359/04 ir C-360/04 Placanica ir kt. (2007), C-206/04 Komisija prieš Italiją (2007), C-42/07 Liga Portuguesa de Futebol Profissional (2009), C-258/08 Ladbrokes (2010), C-203/08 Sporting Exchange (2010), C-447/08 ir C-448/08 Sjöberg ir Gerdin (2010), C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 ir C-410/07 Markus Stoß ir kt. (2010), C-46/08 Carmen Media (2010) ir C-64/08 Engelmann (2010).

² OL C 87E, 2010 4 1, p.30.

³ OL C 271E, 2009 11 12, p. 51.

⁴ OL L 95, 2010 4 15, p. 1.

⁵ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

- atsižvelgdamas į 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis¹,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui²,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą „Kova su korupcija ES“,
 - atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo³,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje⁴,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 18 d. Komisijos komunikatą „ES lygmens veiksnių sporto sektoriuje svarbos didinimas“,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁵,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje⁶,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje⁷,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0342/2011),
- A. kadangi internetinių lošimų sektorius nuolat auga ir kai kuriais aspektais šio augimo nekontroliuoja piliečių, kuriems siūlomi šie lošimai, nacionalinės vyriausybės ir kadangi šio sektoriaus rinka nėra panaši į kitas rinkas, nes joje kyla su vartotojų apsauga ir kova su organizuotu nusikalstamumu susijusių pavojų,
- B. kadangi taikant subsidiarumo principą nėra jokio specialaus Europos teisėkūros akto,

¹ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

² OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

³ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁴ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

⁵ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁶ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁷ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

reguliuojančio internetinius lošimus,

- C. kadangi azartinių lošimų paslaugoms taikomi įvairūs ES teisėkūros aktai, pvz., Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva, Direktyva dėl nesąžiningos komercinės veiklos, Direktyva dėl nuotolinės prekybos, Kovos su pinigų plovimu direktyva, Duomenų apsaugos direktyva, Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių ir Direktyva dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos,
- D. kadangi lošimų sektorius įvairiose valstybėse narėse reguliuojamas skirtingai, todėl sunku ne tik reguliuojamiems paslaugų teikėjams teikti teisėtas tarpvalstybines lošimų paslaugas, bet ir reguliavimo institucijoms apsaugoti vartotojus ir kovoti su neteisėtais lošimais susijusiu galimu nusikalstamumu,
- E. kadangi vienodo Europos požiūrio į kovą su nusikalstamumu ir apgavystėmis, ypač siekiant užtikrinti sąžiningą sportinę veiklą ir lošėjų bei vartotojų apsaugą, teikiama papildoma nauda yra labai svarbi,
- F. kadangi SESV 56 straipsnyje įtvirtinta laisvė teikti paslaugas, tačiau kadangi internetiniai lošimai dėl ypatingo jų pobūdžio nebuvo įtraukti į Elektroninės prekybos, Paslaugų ir Vartotojų teisių direktyvų taikymo sritį,
- G. kadangi Teisingumo Teismas išaiškino daugelį svarbių teisinių klausimų, susijusių su internetiniais lošimais ES, tačiau teisinis netikrumas dėl daugelio kitų klausimų, kuriuos galima išspręsti tik politiniu lygmeniu, išlieka; kadangi dėl šio teisinio netikrumo labai padidėjo neteisėtų lošimų pasiūla ir atsirado didelė su jais susijusi rizika,
- H. kadangi dėl internetinių lošimų, jei jie tinkamai nereglamentuojami, gali kilti didesnė priklausomybės rizika negu tradicinių lošimų realioje erdvėje atveju, be kita ko, dėl lengvesnės prieigos prie jų ir socialinės kontrolės nebuvimo,
- I. kadangi vartotojai turi būti šviečiami apie galimą internetinių lošimų žalą ir apsaugoti nuo šioje srityje kylančių pavojų, ypač priklausomybės, sukčiavimo, apgaulės ir nepilnamečių dalyvavimo lošimuose,
- J. kadangi iš lošimų gaunamos didelės pajamos, kurias daugelis valstybių narių gali nukreipti visuomeninės naudos ir labdaros reikmėms, pvz., sportui, finansuoti,
- K. kadangi būtina užtikrinti sąžiningumą sporte aktyviau kovojant su korupcija ir susitarimais dėl varžybų baigties,
- L. kadangi siekiant įgyvendinti šiuos tikslus būtina Europos Sąjungos mastu įdiegti sporto varžybų ir finansinių srautų kontrolės mechanizmus bei bendrus priežiūros mechanizmus,
- M. kadangi siekiant keistis gerąja patirtimi taip pat labai svarbu, kad visi suinteresuotieji subjektai (institucijos, sporto federacijos, lažybų paslaugų teikėjai) bendradarbiautų tarptautiniu mastu,
- 1. palankiai vertina Europos Komisijos iniciatyvą pradėti viešas konsultacijas pagal žaliąją knygą dėl internetinių lošimų, kurias vykdant bus galima pragmatiškai ir konkrečiai

apsvarstyti šio sektoriaus ateitį Europoje;

2. palankiai vertina Komisijos paaiškinimą, kad žaliaja knyga pradėto politinio proceso tikslas jokių būdu nėra panaikinti internetinių lošimų sektoriaus reguliavimą ir (arba) ši sektorių liberalizuoti, palankiai vertina tai, kad žaliajoje knygoje atsižvelgiama į aiškia ir nusistovėjusią Europos Parlamento poziciją dėl azartinių lošimų; apgailestauja, kad Komisija nebaigė nagrinėti esamų pažeidimų bylų;
3. primena didėjančią ekonominę internetinių lošimų, iš kurių 2008 m. gauta daugiau nei 6 mlrd. EUR metinių pajamų, o tai sudaro 45 proc. pasaulio lošimų rinkos, augimo svarbą; sutinka su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu, kad tai ekonominė veikla, turinti specifinių savybių; primena, kad dėl šio augimo taip pat patiriamos didesnės socialinės išlaidos, susijusios su patologiniu lošimu ir neteisėta veikla;
4. mano, kad veiksmingai reguliuojant internetinių lošimų sektorių turėtų būti siekiama visų pirma šių tikslų:
 - (1) nukreipti natūralų gyventojų norą lošti reklamuojant lošimus tik tiek, kiek būtina siekiant galimiems lošėjams suteikti informacijos apie teisėtą pasiūlą ir nustatant reikalavimą, kad skelbiant bet kokią internetinių lošimų reklamą sistemingai būtų pateikiamas įspėjimas apie tai, kad lošimams skiriama per daug laiko, arba apie pataloginį lošimą,
 - (2) kovoti su neteisėta lošimų sektoriumi stiprinant technines ir teises priemones, leidžiančias nustatyti neteisėtai veikiančius paslaugų teikėjus ir juos bausti, ir skatinant teikti kokybiškas teisėtas lošimo paslaugas,
 - (3) užtikrinti veiksmingą lošėjų apsaugą, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamoms grupėms, ypač jaunimui,
 - (4) užkirsti kelią priklausomybės nuo lošimų pavojui,
 - (5) užtikrinti, kad lošimai vyktų tinkamai, sąžiningai, atsakingai ir skaidriai,
 - (6) užtikrinti, kad būtų skatinami konkretūs veiksmai siekiant užtikrinti sąžiningas sporto varžybas,
 - (7) užtikrinti, kad įvairių šakų sportas ir žirgų sportas gautų finansinę gražą iš lažybų sumų,
 - (8) užtikrinti, kad nemaža dalis iš lošimų gautų valstybės pajamų būtų skiriama viešosioms, visuomeninės naudos ar labdaros reikmėms,
 - (9) užtikrinti, kad lošimai nebūtų susiję su nusikalstama veikla, sukčiavimu ir jokia pinigų plovimo forma;
5. mano, kad šiuo reguliavimu būtų galima užtikrinti sporto varžybų patrauklumą vartotojų ir visuomenės akyse ir užtikrinti ilgalaikį sporto varžybų rezultatų patikimumą bei sporto varžybų prestižą;

6. pabrėžia ETT nuomonę¹, kad internetas yra savitas būdas teikti lošimų paslaugas, grindžiamas moderniomis technologijomis, kurios gali būti naudojamos apsaugoti vartotojus ir palaikyti viešąją tvarką, nors ši nuomonė neturi įtakos valstybių narių galimybei priimti sprendimus dėl konkretaus internetinių lošimų reguliavimo metodo ir leidžia valstybėms narėms riboti arba panaikinti tam tikras vartotojams siūlomas paslaugas;

Subsidiarumo principas ir papildoma nauda Europai

7. Pabrėžia, kad bet kokiam lošimų sektoriaus reglamentavimui taikomas subsidiarumo principas ir šis reglamentavimas turi būti paremtas šiuo principu, atsižvelgiant į skirtingas valstybių narių tradicijas ir kultūrinius ypatumus, ir kad šis principas turi būti suprantamas kaip „aktyviojo subsidiarumo“ principas, kurį įgyvendindamos nacionalinės valdžios institucijos bendradarbiauja tarpusavyje; tačiau mano, kad taikant šį principą turi būti laikomasi vidaus rinkos taisyklių, kiek tai taikytina pagal ETT sprendimą dėl lošimų;
8. pabrėžia, kad valstybės narės turi teisę reglamentuoti ir kontroliuoti savo lošimų sektorių pagal Europos vidaus rinkos teisės aktus ir savo tradicijas bei kultūrą;
9. mano, jog siekiant užtikrinti, kad vartotojai nesinaudotų operatorių, kurie neatitinka nacionalinių licencijavimo reikalavimų, paslaugomis, būtina teikti patrauklias tinkamai reguliuojamas internetinių ir tradicinių lošimų būdų realioje erdvėje lošimų paslaugas;
10. pabrėžia, kad būtina užkirsti kelią lošėjams teikiamai neteisėtai pasiūlai, todėl Europos mastu kaip sistemos dalis turi būti teikiama suderinta, ypač mokesčių požiūriu, teisėta pasiūla, remiantis būtiniausiais bendrais atsakomybės ir sąžiningumo standartais; ragina Europos Komisiją atsižvelgiant į subsidiarumo principą ištirti, kaip šie bendri standartai turėtų būti įgyvendinti, įskaitant ir klausimą, ar Europos Sąjungos teisėkūros sistemoje galima nustatyti būtinuosius reikalavimus;
11. todėl nepitaria vieno ES teisės akto, kuriuo būtų bendrai reguliuojamas visas internetinių lošimų sektorius, priėmimui, tačiau mano, kad kai kuriose srityse, atsižvelgiant į tarpvalstybinį internetinių lošimų paslaugų pobūdį, be nacionalinio reguliavimo, būtų suderintas Europos požiūris teiktų aiškios pridėtinės vertės;
12. pripažįsta valstybėms narėms suteiktą laisvę organizuoti lošimus laikantis ES sutartyje nurodytų pagrindinius nediskriminavimo ir proporcingumo principų; atsižvelgdamas į tai, gerbia kai kurių valstybių narių sprendimą uždrausti visų ar kai kurių rūšių internetinius lošimus arba šiame sektoriuje išlaikyti valstybės monopolį, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, jei jos laikosi nuoseklaus požiūrio;
13. primena, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas kelis kartus pripažino, kad suteikus išskirtines teises paslaugų teikėjui, kurį griežtai tikrina valdžios institucijos, galima geriau apsaugoti vartotojus nuo sukčiavimo ir veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu internetinių lošimų sektoriuje;

¹ Byla C-46/08 Carmen Media, 2010 m.

14. pažymi, kad internetiniai lošimai yra ypatingo pobūdžio ekonominė veikla, kuriai negali būti visapusiškai taikomos vidaus rinkos taisyklės, būtent įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas taisyklės; vis dėlto pripažįsta nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, kurioje pabrėžiama, kad nacionalinės kontrolės priemonės turėtų būti priimanamos ir taikomos nuosekliai, proporcingai ir nediskriminuojant;
15. pabrėžia, kad, viena vertus, internetinių lošimų organizatoriai visais atvejais turėtų laikytis šalių, kuriose jie veikia, nacionalinės teisės, kita vertus, valstybės narės turėtų išlaikyti išskirtinę teisę taikyti visas priemones kurias jos laiko tinkamomis kovojant su nelegaliais internetiniais lošimais ir reikalingas norint įgyvendinti nacionalinius teisės aktus bei neleisti nelegaliems organizatoriams patekti į rinką;
16. mano, kad lošimų rinkoje abipusio licencijų pripažinimo principas netaikytinas, tačiau, atsižvelgiant į vidaus rinką, aiškiai pabrėžia, kad valstybės narės, atveriančios internetinių lošimų sektorių visų ar kai kurių lošimų rūšių konkurencijai, privalo užtikrinti skaidrumą ir sudaryti sąlygas nediskriminacinei konkurencijai; rekomenduoja valstybėms narėms šiuo atveju įdiegti licencijavimo modelį, pagal kurį Europos lošimų paslaugų teikėjai, tenkinantys priimančiosios valstybės narės nustatytas sąlygas, galėtų prašyti suteikti licenciją; tose valstybėse narėse, kurios įgyvendino licencijų sistemą, galėtų būti nustatytos licencijų prašymų teikimo procedūros, kuriomis būtų sumažinta administracinė našta išvengiant nereikalingo reikalavimų ir kontrolės, atliekamos kitose valstybėse narėse, dubliavimosi, užtikrinant valstybės narės, kurioje pateiktas licencijos prašymas, reguliavimo institucijos viršenybę; todėl mano, kad būtina stiprinant administracinį bendradarbiavimą didinti nacionalinių reguliavimo institucijų tarpusavio pasitikėjimą; be to, gerbia valstybių narių teisę nustatyti operatorių skaičių, žaidimų rūšių ir kiekio pasiūlą siekiant apsaugoti vartotojus ir užkirsti kelią nusikaltimams, su sąlyga, kad šie apribojimai būtų proporcingi ir jais būtų atspindimas susirūpinimas nuosekliai ir sistemingai apriboti veiklą šiame sektoriuje;
17. ragina Komisiją laikantis „aktyviojo subsidarumo“ principo išnagrinėti galimybę taikyti visus galimus ES lygmens mechanizmus ir priemones, sukurti vartotojų apsaugos, priklausomybės prevencijos ir kovos su neteisėtais internetinių lošimų paslaugų teikėjais tikslais, įskaitant nacionalinių reguliavimo institucijų oficialų bendradarbiavimą, bendrus standartus paslaugų teikėjams ar pagrindų direktyvą; mano, kad pirmas žingsnis galėtų būti visoje Europoje galiojantis internetinių lošimų elgesio kodeksas dėl kurio susitartų reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjai;
18. laikosi nuomonės, kad visoje Europoje galiojantis internetinių lošimų elgesio kodeksas turėtų apimti paslaugų teikėjo ir vartotojo teises ir pareigas; mano, kad šis elgesio kodeksas turėtų padėti užtikrinti atsakingą požiūrį į lošimus, aukštą lošėjų, ypač nepilnamečių bei kitų pažeidžiamų asmenų, apsaugos lygį, taip pat apibrėžti kovai su elektroniniais nusikaltimais, sukčiavimu ir klaidinančia reklama skirtus tiek ES, tiek nacionalinio lygmens paramos mechanizmus ir galiausiai sukurti principų bei taisyklių sistemą, kuri užtikrintų, kad vartotojai būtų tolygiai apsaugoti visoje ES;
19. pabrėžia, kad valstybės narės, siekdamos užkirsti kelią neteisėtų lošimų paslaugų teikėjams siūlyti savo paslaugas internetu, turėtų imtis platesnių veiksmų, pvz., sudaryti juodąjį neteisėtų lošimo teikėjų sąrašą; ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pasiūlyti

teisiškai privalomas priemonės, pagal kurias, remiantis nacionaliniais juodaisiais sąrašais, bankai, kredito korteles išduodantys subjektai ir kiti mokėjimų sistemos dalyviai ES privalėtų blokuoti savo klientų ir lošimų paslaugų teikėjų, kurie neturi licencijos jų jurisdikcijoje, sandorius, nesudarant kliūčių teisėtiems sandoriams;

20. gerbia valstybių narių teisę imtis įvairių represinių priemonių prieš neteisėtus internetinių lošimų pasiūlymus; remia reguliavimo principo, pagal kurį lošimų įmonė gali veikti (arba pateikti paraišką dėl privalomos nacionalinės licencijos) tik vienoje valstybėje narėje, jei ji neveikia pažeisdama teisės aktus kurioje kitoje nors ES valstybėje narėje, įdiegimą siekiant padidinti kovos prieš neteisėtus internetinių lošimų pasiūlymus veiksmingumą;
21. ragina Komisiją, kaip Sutarčių sergėtoją, ir valstybes nares toliau veiksmingai prižiūrėti, kaip laikomasi ES teisės aktų reikalavimų;
22. pažymi, kad nuo 2008 m. galėjo būti padaryta daugiau pažangos neišnagrinėtų pažeidimų bylų atvejais ir kad Europos Teisingumo Teisme niekada nebuvo iškelta byla jokiai valstybei narei; ragina Komisiją tęsti savo tyrimą dėl valstybių narių teisės aktų dėl lošimų (neinternetinių ir internetinių) galimos neatitikties SESV reikalavimams ir, jei reikia, tęsti pažeidimų tyrimo procedūras, pradėtas dar 2008 m., siekiant, kad būtų užtikrinta ši atitiktis; primena Komisijai jos, kaip sutarčių sergėtojos, pareigą skubiai reaguoti į gautus skundus dėl sutartyse įtvirtintų laisvių pažeidimų; taigi ragina Komisiją skubiai ir sistemingai tirti esamus ir naujus pažeidimų atvejus;

Reguliavimo institucijų bendradarbiavimas

23. yra susirūpinęs dėl galimo Europos internetinių lošimų sektoriaus suskaidymo, kuris sudaro kliūtis teikti teisėtas lošimų paslaugas, ypač mažesnėse valstybėse narėse;
24. ragina nacionalinėms reguliavimo institucijoms suteikiant pakankamai kompetencijos stiprinti jų bendradarbiavimą koordinuojant Europos Komisijai, siekiant nustatyti bendrus standartus ir kartu imtis veiksmų prieš internetinių lošimų paslaugų teisėjus, kurie veikia neturėdami privalomos nacionalinės licencijos; nurodo, kad ypač nustatant į juoduosius sąrašus įtrauktų žaidėjų tapatybę ir kovojant su pinigų plovimu, lažybų sukčiavimu ir kitais organizuotai vykdomais nusikaltimais nacionaliniai pavieniai sprendimai yra nesėkmingi; todėl mano, kad siekiant geriau bendradarbiauti reguliavimo srityje būtina kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti reguliavimo instituciją, turinčią pakankamus įgaliojimus. teigia, kad vidaus rinkos informavimo sistema galėtų būti veiksmingesnio nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimo pagrindas; atkreipia dėmesį į nacionalinių reguliavimo institucijų glaudesnio bendradarbiavimo iniciatyvas, pvz., Europos lošimų reguliavimo institucijų forumo (GREF) tinklas ir Europos reguliavimo institucijų platforma; ragina ES valstybes nares, Europolą ir Eurojustą glaudžiau bendradarbiauti ir geriau koordinuoti veiklą kovojant su neteisėtais lošimais, sukčiavimu, pinigų plovimu ir kitais finansiniais nusikaltimais internetinių lošimų srityje;
25. visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad skirtumo lažyboms (angl. *spread betting*), t. y. lošimų rūšiai, kuri daugiausia vykdoma internetu ir kurios atveju vartotojai gali prarasti sumas, daug kartų didesnes už jų pradinį įnašą, reikia taikyti labai griežtas vartotojų

prieigą nustatančias sąlygas, be to, jos turėtų būti reglamentuojamos, kaip tai jau daroma kai kuriose valstybėse narėse, panašiai kaip ir išvestinės finansinės priemonės;

26. laikosi nuomonės, kad įvairių rūšių lošimai, pvz., greitieji interaktyvūs azartiniai žaidimai, kurie žaidžiami sekundžių dažnumu, lažybos ir loterijos su kassavaitiniu burtų traukimu, skiriasi vieni nuo kitų ir reikalauja skirtingų sprendimų, nes vienu rūšių lošimai suteikia daugiau galimybių piktnaudžiauti nei kitos; visų pirma pažymi, kad pinigų plovimo galimybė priklauso identifikavimosi reikalavimų, žaidimo tipo ir mokėjimo metodų, todėl būtina, kai lošimo rūšių atveju, stebėti žaidimą realiuoju laiku ir vykdyti griežtesnę kontrolę nei kitų žaidimo rūšių atveju;
27. pabrėžia poreikį spręsti klientų sąskaitų, susijusių su internetiniais lošimais, apsaugos internetinių lošimų paslaugų teikėjo nemokumo atveju klausimą; todėl siūlo, kad ateityje bet kokiuose būsimuose šiai sričiai skirtuose teisės aktuose būtų siekiama apsaugoti indėlius tuo atveju, jei atitinkamai svetainei būtų paskirtos baudos arba prieš ją pradėtos teismo bylos;
28. prašo Komisijos remti vartotojus, jeigu jie nukentėjo dėl neteisėtos veiklos, ir suteikti jiems teisinę pagalbą;
29. rekomenduoja nustatyti visos Europos bendrus minimalius elektroninio identifikavimo standartus; mano, kad registracija turėtų būti atliekama taip, kad būtų nustatyta žaidėjo tapatybė ir tuo pat metu būtų užtikrinta, kad žaidėjas vienoje bendrovėje galėtų sukurti tik vieną žaidimo sąskaitą; pabrėžia, kad patikimos registracijos ir patikros sistemos yra pagrindinės priemonės užkertant kelią bet kokiam piktnaudžiavimui lošimų internete srityje, pvz., pinigų plovimui;
30. mano, kad siekiant apsaugoti vartotojus, ypač pažeidžiamus ir jaunos žaidėjus, nuo neigiamų internetinių lošimų aspektų, ES reikia priimti bendrus vartotojų apsaugos standartus; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad kontrolės ir apsaugos procesai turi būti sukurti prieš pradėdant bet kokią lošimų veiklą, ir, be kita ko, gali apimti amžiaus patikrą, elektroninių mokėjimų ir lėšų pervedimo iš vienos lošėjų sąskaitos į kitą apribojimus ir reikalavimą paslaugų teikėjams skelbti įspėjimus apie amžių, nuo kurio galima lošti, įspėti apie pavojingą elgesį, patologinį lošimą ir nacionalinius internetinių lošimų svetainių kontaktinius centrus;
31. ragina parengti veiksmingų metodų, siekiant spręsti probleminio lošimo klausimą, be kita ko, lošimų draudimais bei nustatant privalomą išlaidų per tam tikrą laikotarpį ribą, kuri galėtų pasirinkti pats žaidėjas; be to, pabrėžia, kad tuo atveju, jei numatyta galimybė padidinti išlaidų ribą, prieš įsigaliojant pakeitimui turėtų praeiti tam tikras laiko tarpas;
32. pabrėžia, kad patologinis lošimas yra elgesio sutrikimas, kuris kai kuriose šalyse gali pasireikšti iki 2 proc. gyventojų; todėl ragina įvairiose Europos Sąjungos valstybėse narėse atlikti priklausomybės lygio tyrimą, kad būtų parengtas pagrindas, pagal kurį būtų galima nustatyti bendrą vartotojų apsaugos nuo priklausomybės politiką; laikosi nuomonės, kad kai tik sukuriama lošėjo sąskaita, turi būti prieinama tiksli ir išsami informacija apie lošimo žaidimus, atsakingą lošimą ir priklausomybės nuo lošimo gydymo galimybes;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares atkreipti dėmesį į šioje srityje jau atliktus tyrimus, tirti priklausomybės nuo lošimų paplitimą, atsiradimą ir gydymą ir rinkti ir skelbti statistinius duomenis apie visų rūšių (internetines ir neinternetines) lošimų sektorius ir priklausomybę nuo lošimo siekiant gauti išsamių duomenų apie visą ES lošimų sektorių; pabrėžia, kad reikalingi statistiniai duomenys iš nepriklausomų šaltinių, ypač susiję su priklausomybe nuo lošimo;
34. ragina Komisiją paskatinti kurti nacionalinių organizacijų, besirūpinančių priklausomais nuo lošimo asmenimis, tinklą, siekiant suteikti galimybę keistis patirtimi ir geriausia patirtimi;
35. pažymi, kad remiantis neseniai pristatytu tyrimu¹ lošimų sektorius buvo įvardytas kaip sektorius, kuriame dažniausiai pasigendama alternatyvių ginčų sprendimo mechanizmu; todėl ragina nacionalines reguliavimo institucijas internetinių lošimų sektoriui sukurti alternatyvius ginčų sprendimo mechanizmus;

Lošimas ir sportas: turi būti užtikrintas sąžiningumas

36. pažymi, kad su sporto varžybomis susijusių apgavysčių rizika, nors buvo visuomet, padidėjo išsiplėtus internetinių sporto lažybų sektoriui ir kelia sąžiningumo sporte riziką; todėl mano, kad turėtų būti parengta bendra sporto apgavysčių ir sukčiavimo apibrėžtis, be to, už lažybų apgavystes turi būti baudžiama visoje Europoje kaip už nusikalstamą veiką;
37. ragina sukurti priemones, kuriomis būtų siekiama stiprinti tarptautinį policijos ir teismų bendradarbiavimą, įtraukiant visas valstybių narių kompetentingas institucijas, atsakingas už sporto lažybų surežisuotų rungtynių prevenciją, atskleidimą ir tyrimą; šiuo atžvilgiu ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę įsteigti specializuotas baudžiamojo persekiojimo tarnybas, kurioms tektų pagrindinė atsakomybė už surežisuotų atvejų tyrimą; ragina apsvarstyti galimybę sukurti bendradarbiavimo su sporto varžybų organizatoriais sistemą, kad sportinę drausmę užtikrinančioms valdžios institucijoms ir tyrimus atliekančioms bei persekiojimą vykdančioms valdžios institucijoms būtų lengviau keistis informacija, pvz., sukuriant specialius nacionalinius tinklus ir ryšių centrus, atsakingus už bylas, susijusias su susitarimais dėl varžybų baigties; šie veiksmai turėtų vykdami, kai tinkama, bendradarbiaujant su lošimų paslaugų teikėjais;
38. todėl mano, kad Europos lygmeniu turi būti nustatyta bendra sukčiavimo sporte apibrėžtis ir sukčiavimas sporte turi būti įtrauktos į visų valstybių narių baudžiamąją teisę;
39. išreiškia savo susirūpinimą, kad dėl nusikalstamų organizacijų įtakos didėja su internetinėmis lažybomis susijusių surežisuotų rungtynių, kurių pelnas skiriamas kitoms nusikalstamoms veikoms, skaičius;
40. pažymi, kad kelios Europos šalys jau priėmė griežtus teisės aktus dėl kovos su pinigų plovimu naudojant sporto lažybas, taip pat dėl kovos su sukčiavimu sporte (klasifikuodamos jį kaip konkrečią ir nusikalstamą veiką) ir dėl interesų konfliktų tarp

¹ 2011 m. tyrimas „Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union“, <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>

lažybų operatorių ir sporto klubų, komandų arba aktyvių sportininkų;

41. pažymi, kad ES licencijuoti interneto operatoriai jau atlieka tam tikrą vaidmenį nustatant galimus korupcijos sporte atvejus;
42. pabrėžia švietimo svarbą sporte siekiant apsaugoti sąžiningumą sporte; todėl ragina valstybes nares bei sporto federacijas tinkamai informuoti bei nuo mažens šviesti visų lygių (profesionalus ir mėgėjus) sportininkus ir vartotojus;
43. supranta didelę iš lošimų gaunamų pajamų svarbą visais lygmenimis finansuojant profesionalų ir mėgėjų sportą valstybėse narėse, įskaitant priemones, kuriomis nuo lažybų manipuliavimo saugomas sporto varžybų sąžiningumas; prašo Komisijos ištirti, kokiomis alternatyviomis finansavimo priemonėmis, gerbiant praktiką, taikomą valstybėse narėse, būtų galima užtikrinti, kad iš sporto lažybų gaunamos pajamos galėtų būti reguliariai naudojamos tam, kad būtų apsaugotas sporto varžybų sąžiningumas, užkirstas kelias lažybų manipuliavimui, kartu atsižvelgiant į tai, kad dėl jokių finansavimo mechanizmų neturėtų susidaryti padėtis, kuri būtų naudinga tik atskiroms profesionalioms, plačiai per televiziją transliuojamoms sporto šakoms, o kitų sporto šakų ir ypač mėgėjų sporto finansavimas iš sporto lažybų pajamų tik mažėtų;
44. dar kartą primena Komisijai loterijų, kurių lėšomis finansuojamos labdaringos sporto ir labdaros akcijos, svarbą ir ragina pasiūlyti priemonių, kuriomis būtų užtikrintas šios visuomenei naudingos funkcijos išlaikymas; atsižvelgdamas į tai, taip pat primena 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos išvadas;
45. pakartoja savo poziciją, kad sporto lažybos – tai sporto rungtynių panaudojimas komerciniais tikslais; rekomenduoja sporto varžybas apsaugoti nuo neleistino komercinio naudojimo, visų pirma pripažįstant sporto renginių organizatorių nuosavybės teises siekiant ne tik gauti sąžiningą finansinę grąžą, kuri būtų naudinga visų lygių profesionaliam ir mėgėjų sportui, bet ir tam, kad būtų įdiegta priemonė, leidžianti kovoti su sukčiavimu sporte, ypač susitarimais dėl varžybų baigties;
46. pabrėžia, kad sudarius teisiškai privalomus sporto varžybų organizatorių ir internetinių lošimų paslaugų teikėjų susitarimus būtų galima užtikrinti darnesnius abiejų šalių santykius;
47. pažymi, kad internetinių lošimų sektoriuje svarbus skaidrumas; taip pat svarsto apie įpareigojimus kasmet teikti ataskaitas, kurios turi parodyti, kokia bendrąjį interesą atitinkanti veikla ir (arba) sporto renginiai, duodantys pajamų iš lošimų, turėtų būti finansuojami ir (arba) remiami; prašo Europos Komisiją ištirti galimybę nustatyti įpareigojimą kasmet teikti ataskaitas.
48. pažymi, kad reikia sukurti patikimą alternatyva neteisėtoms lošimų paslaugoms; pabrėžia, kad reikia ieškoti pragmatiškų sprendimų dėl sporto renginių reklamos ir paramos, teikiamos internetinių lošimų paslaugų teikėjų; mano, kad reikėtų nustatyti bendrus reklamos standartus, kuriais pažeidžiamiesiems vartotojams būtų suteikiama pakankama apsauga, tačiau kuriais kartu būtų sudaromos galimybės remti tarptautinius renginius;

49. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su visais sporto srities suinteresuotaisiais subjektais, kad būtų nustatyti tinkami mechanizmai, reikalingi siekiant išsaugoti sporto sąžiningumą ir mėgėjų sporto finansavimą;
50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

AIŠKINAMOJI DALIS

Internetinių lošimų sektorius nuolat auga. Naujausiais duomenimis, šiuo metu maždaug 10 proc. visų lošimų Europoje vyksta internete ar panašiais platinimo būdais, kaip antai mobiliaisiais telefonais ar sąveikiomis televizijos platformomis, ir ši tendencija didėja, o šios rinkos apimtis – daugiau kaip 10 mlrd. EUR.

Lošimų realioje erdvėje sektoriui ir internetinių lošimų sektoriui būdinga įvairiapusiška produktų pasiūla – ir klasikiniai loto žaidimai, ir loterijos, ir sporto lažybos, pokeris, bingo žaidimai, arklių ir kurtų lenktynių totalizatoriai.

Internetas pagal savo prigimtį yra tarpvalstybinio pobūdžio. Todėl internetiniams lošimams sienų nėra. Dėl vis didėjančios pasiūlos ir augančio lošėjų skaičiaus šioje srityje vis akivaizdesnis tampa šiuo metu Europoje vyraujantis rinkos suskaidymas. Daugelyje valstybių narių internetiniai lošimai draudžiami visai ar su tam tikromis išlygomis, kitose – ši rinka visiškai atverta ir liberalizuota.

Kaip daugelyje savo sprendimų konstatavo ETT, lošimai nėra įprasta paslauga. Todėl jiems aiškiai taikoma Paslaugų direktyvos taikymo išimtis, nors SESV 56 straipsnyje įtvirtinta laisvė teikti paslaugas, savaime suprantama, galioja ir lošimams. Valstybės narės, be kita ko, remdamosi SESV 51 ir 52 straipsniais, dažniausiai gali savo rinką reguliuoti pačios, jei šis reguliavimas suderinamas su siekiamais tikslais, pavyzdžiui, kova su priklausomybe nuo lošimo.

Tačiau dėl labai skirtingų tradicijų šiame sektoriuje ypač svarbus vaidmuo tenka subsidiarumo principui. Valstybės narės dažniausiai pačios nusprendžia, kaip reguliuoti savo lošimų sektorius. Tačiau dėl tokio labai skirtingo reguliavimo internete irgi iškreipiama rinka. Lošimų paslaugų teikėjų iš valstybių narių, kuriose rinka atverta, o mokesčių tarifai maži, paslaugos pasiekiamos ir tose šalyse, kuriose internetiniai lošimai draudžiami, arba tokie paslaugų teikėjai sudaro konkurenciją licencijuotiems internetinių lošimų paslaugų teikėjams. Pastarieji, kaip ir lošimų paslaugų realioje erdvėje teikėjai iš šių šalių, beveik nekonkurencingi. Be to, internete veikia didelės apimties nereguliuojama juodoji rinka.

Todėl pagrindinis tikslas turi būti gerokai sumažinti šią juodąją ir vadinamąją pilkąją rinkas. Viena iš galimybių valstybėms narėms pasiekti šį tikslą – internetinius lošimus uždrausti visiškai, tačiau tokį draudimą reikėtų griežtai įgyvendinti. Valstybės narės gali pasirinkti šią galimybę remdamosi subsidiarumo principu.

Tačiau geriau teikti teisėtas internetinių lošimų paslaugas. Visgi dėl to jokių būdu negali atsirasti (valstybės) monopolis internetinių lošimų srityje, nes monopolium labai retai užtikrinama pakankama pasiūla. Todėl rinką reikėtų atverti ir sukurti pakankamai paskatų įmonėms teikti teisėtas internetinių lošimų paslaugas. Geriausias būdas – licencijavimo modelis, grindžiamas nediskriminacinės konkurencijos principu. Pagal šią sistemą, kurią kai kurios valstybės narės, pavyzdžiui, Prancūzija ir Italija, jau sėkmingai taiko, nacionalinės reguliavimo institucijos nustato licencijų suteikimo sąlygas. Pavyzdžiui, Prancūzijoje pradėjus taikyti licencijavimo sistemą teisėtų paslaugų teikėjų dalis staigiai šoktelėjo – dabar daugiau kaip 80 proc. Prancūzijos internetinių lošimų sektoriaus tenka licencijuotiems paslaugų

teikėjams. Siekiant išvengti diskriminacijos turi būti pakankamai licencijų, arba jų skaičius turi būti neribotas. Be to, neturi būti netiesioginės diskriminacijos, pvz., techninių standartų srityje.

Kad internetinių lošimų rinka būtų atvira ir sutvarkyta, būtina nepriklausoma ir stipri nacionalinė reguliavimo institucija. Ji turi nustatyti bendrąsias lošimų sąlygas ir jas, visų pirma, galėti įgyvendinti. Taigi nacionalinėms reguliavimo institucijoms reikia suteikti reikalingą kompetenciją, kad jos galėtų bausti už nusižengimus ir imtis priemonių prieš neteisėtus paslaugų teikėjus.

Tačiau dėl tarpvalstybinio interneto pobūdžio valstybės narės vienos nepajėgios sureguliuoti visų internetinių žaidimų sričių. Todėl turi glaudžiai bendradarbiauti nacionalinės reguliavimo institucijos. Iki šiol bendradarbiauta tik nedideliu mastu, pavyzdžiui, vykdant dvišales procedūras. Tačiau turėtų bendradarbiauti institucijos, pavyzdžiui, pagal vidaus rinkos informavimo sistemą, kad būtų galima veiksmingai ir greitai keistis informacija. Taip pat galima pagalvoti apie Komisijos koordinuojamą išplėstą reguliuotojų tinklą. Tik bendromis Europos pastangomis galima užkirsti kelią tam, kad nereguliuojami paslaugų teikėjai naudotųsi reguliavimo spragomis ir nacionalinių reguliavimo institucijų nesusikalbėjimu. Todėl Komisija ir valstybės narės raginamos veikti greitai, siekiant apsaugoti Europos vartotojus nuo nerimtų paslaugų teikėjų.

Už lošimų slypi priklausomybės rizika. Tyrimai rodo, kad nuo tada, kai prieš 10 metų atsirado internetiniai lošimai, žymiai padidėjo žmonių, kurie kreipiasi į pagalbos priklausomiems nuo lošimo asmenims centrus, skaičius. Jai esama daug reguliavimo institucijų ir elgesio kodeksais ir įsipareigojimais paremtų iniciatyvų, kuriomis bandoma kovoti su problematiškais internetiniais lošimais ir priklausomybe nuo lošimo. Tačiau tikslas nebus pasiektas, jei kiekvienoje valstybėje narėje bus taikomi skirtingi standartai. Tiesa, daugelis valstybių narių ir dėl valstybinių, ir dėl privačių internetinių lošimų paslaugų teikėjų imasi pavyzdinių apsaugos priemonių. Tačiau jos dažnai grindžiamos vien nacionaliniais standartais ir todėl nesuderinamos su vidaus rinkos idėja. Pavyzdžiui, kai kuriose valstybėse narėse tapatybei internete kontroliuoti reikalaujama elektroninio asmens pažymėjimo. Užsieniečiai tokio pažymėjimo dažnai neturi, todėl jiems neleidžiama lošti internete, nors jie yra nuolatiniai tos valstybės narės gyventojai. Todėl svarbūs Europos techniniai standartai, kuriuos kartu galėtų sukurti pramonės sektorius, vartotojų gynėjai ir Komisija. Tokiais standartais būtų mažinamos ir lošimų paslaugų teikėjų iš kitų Europos šalių patekimo į rinką kliūtys. Mažesnės patekimo į rinką kliūtys yra svarbus žingsnis kuriant teisėtą ir reguliuojamą lošimų sektorių.

Kitas bendras tikslas, neatsižvelgiant į skirtingas tradicijas ar kultūrinius ypatumus – nepilnamečių apsauga nuo lošimų. Todėl reikia nustatyti visoje Europoje taikomus būtiniausius standartus siekiant apsaugoti nepilnamečius, kovoti su pinigų plovimu ir kitu su lošimu susijusiu nusikalstamumu. Komisija galėtų pateikti pasiūlymą dėl direktyvos, kurioje būtų nustatyti visoje Europoje taikomi būtiniausi standartai, privalomi visiems reguliuojamiems internetinių lošimų paslaugų teikėjams. Be to, valstybės narės savo nuožiūra galėtų nustatyti daugiau kriterijų. Ryžtingi Komisijos ir valstybių narių veiksmai svarbūs siekiant visoje Europoje užtikrinti vienodą ir aukštą būtiniausios vartotojų apsaugos lygį.

Daugelyje valstybių narių iš lošimų gaunamų pajamų dalis skiriama labdaros ar visuomeninės naudos reikmėms ir sportui remti. Tiesa, tai galima pasakyti tik apie teisėtus ir reguliuojamus lošimų paslaugų teikėjus. Neteisėti paslaugų teikėjai mokesčių nemoka ir prie visuomenės gerovės neprideda. Valstybių narių lygmeniu reguliuojant rinką internetinių lošimų paslaugų teikėjai didelę dalį už lošimus surinktų mokesčių turėtų sumokėti lošėjo šalyje. Tai yra svarbu, kad valstybės iš lošimų gautos pajamos visoje Europoje būtų panaudojamos sportui remti ir kitoms visuomeninės naudos reikmėms. Žirgų lenktynių lažybų atveju taip galima užtikrinti, kad žirgų augintojams atitektų iš lažybų gautų pajamų dalis, reikalinga toliau žirgų auginimui finansuoti.

Deja, praityje sporto srityje būta nemažai lažybų apgavysčių, dėl kurių kyla pavojus sąžiningumui sporte. Užtikrinti sąžiningumą sporte ir padaryti galą lažybų apgavystėms yra visų suinteresuotųjų šalių – sporto sąjungų, sirgalių, lošimų paslaugų teikėjų ir lošėjų – tiesioginis interesas. Su lažybų apgavystėmis geriausiai galima kovoti Europos lygmeniu. Todėl Europos Komisija kartu su valstybėmis narėmis turėtų sukurti sistemą, kuria būtų galima veiksmingai kovoti su lažybų apgavystėmis. Imantis bendrų veiksmų prieš lažybų apgavystes įgaunama daugiau įtakos ir kovojant su nusikalstamą veiklą vykdančiais lažybų sukčiautojais, veikiančiais ne Europoje.

Siekiant sąžiningumo sporte reikia vengti sporto lažybų paslaugų teikėjų ir sporto asociacijų interesų konfliktų. Tačiau lošimų reklama arba sporto asociacijų rėmimas pats savaime dar nėra interesų konfliktas. Todėl reikia aiškiai nepritari reklamos ir rėmimo draudimui.

5.9.2011

EKONOMIKOS IR PINIGŲ POLITIKOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetui

dėl internetinių lošimų vidaus rinkoje
(2011/2084(INI))

Pranešėja: Sophie Auconie

PASIŪLYMAI

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas ragina atsakingą Tarptautinės prekybos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. primena didėjančią ekonominę internetinių lošimų, iš kurių 2008 m. gauta daugiau nei 6 mlrd. EUR metinių pajamų, o tai sudaro 45 proc. pasaulio lošimų rinkos, augimo svarbą; sutinka su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu, kad tai ekonominė veikla, turinti specifinių savybių; primena, kad dėl šio augimo taip pat patiriamos didesnės socialinės išlaidos, susijusios su patologiniu žaidimu ir neteisėta veikla, ir kad reglamentuojant šią pramonės šaką turėtų būti siekiama sumažinti šias išlaidas, nustatant atitinkamus rinkodaros standartus ir patekimo į internetinių lošimų svetaines sąlygas;
2. pabrėžia, kad valstybės narės gali laisvai rinktis vieną iš trijų variantų: uždrausti internetinius lošimus ir lošimus; įvesti ar išlaikyti nacionalinį monopolį; arba vykdant kontrolę atverti savo rinką valstybėms narėms, turinčioms teisę, laikantis Teisingumo Teismo formuojamos praktikos, apriboti operatorių skaičių, žaidimų rūšių pasiūlą ir tų žaidimų apimtį; rekomenduoja valstybėms narėms, nusprendusioms atverti internetinių lošimų rinką, įdiegti licencijavimo sistemą, pagal kurią paslaugų teikėjai ir valdžios institucijos laikytųsi tikslų specifikacijų;
3. pakartoja, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas patvirtino, jog tarpvalstybinės lošimų paslaugos (taip pat ir teikiamos elektroniniu būdu) – tai ekonominė veikla, patenkanti į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 56 straipsnio dėl laisvės teikti paslaugas taikymo sritį; patvirtina, kad laisvės teikti tarpvalstybines lošimų paslaugas apribojimai gali būti pateisinami pagal SESV 51 ir 52 straipsniuose numatytas išskirtines priemones arba viršesniu bendruoju interesu pagal Teisingumo Teismo nutartį;

4. dar kartą patvirtina, kad tokioje opioje srityje kaip lošimai pramonės savireguliacija gali tik papildyti įstatymo galios aktus, bet negali jų pakeisti; atkreipia dėmesį į savireguliacijos iniciatyvas dėl atsakingo lošimo ir kitų standartų, kurias pradėjo viešųjų ir komercinių lošimų operatorių asociacijos;
5. pabrėžia, kad dėl visai internetu vykdomai veiklai, ypač tarptautinei veiklai, būdingų ypatybių, didėjančio užsienio paslaugų teikėjų skaičiaus, priimami sprendimai turi būti suderinti Europos arba, jei reikia, pasaulio mastu; pabrėžia bendros visoje ES taikytinos internetinių lošimų apibrėžties, kaip visų būsimų teisės aktų atspirties taško, svarbą;
6. pabrėžia, kad būtina užkirsti kelią lošėjams teikiamai neteisėtai pasiūlai, todėl Europos mastu kaip sistemos dalis turi būti teikiama suderinta, ypač mokesčių požiūriu, teisėta pasiūla, remiantis būtiniausiais bendrais atsakomybės ir sąžiningumo standartais; prašo Europos Komisijos atsižvelgiant į subsidiarumo principą iširti, kaip šie bendri standartai turėtų būti įgyvendinti, įskaitant ir klausimą, ar Europos Sąjungos teisėkūros sistemoje galima nustatyti būtinuosius reikalavimus;
7. pabrėžia, kad internetinių lošimų, jeigu jie tinkamai neregamentuojami, keliama rizika yra didesnė negu tradicinių lošimų rizika ir kad Europos lygmeniu turi būti imamasi kovos su sukčiavimu, pinigų plovimu ir kita neteisėta veikla, susijusia su internetiniais lošimais, priemonių; ragina valstybių narių valdžios institucijas, Komisiją ir Europolą veiksmingiau bendradarbiauti, ypač reguliariai keičiantis informacija; ragina Komisiją išplėsti kovos su organizuotu nusikalstamumu ir pinigų plovimu teisės aktų taikymą, į jų taikymo sritį įtraukiant internetinių lošimų sektorių; rekomenduoja sudaryti neteisėtų įmonių juodąjį sąrašą; ragina nustatyti reguliavimo principą, pagal kurį lošimų įmonėms leidžiama steigti valstybėse narėse (arba prašyti išduoti nacionalines licencijas organizuoti lošimus) su sąlyga, kad šios įmonės nepažeidžia galiojančių įstatymų kitose ES valstybėse narėse; todėl ragina Komisiją išnagrinėti galimybę Europos Sąjungoje nustatyti reikalavimus taikyti sąveikius sukčiavimo nustatymo ir prevencijos sistemų standartus, kad būtų vykdoma geresnė bendra rinkos priežiūra;
8. visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad skirtumo lažyboms (angl. spread betting), t. y. lošimų rūšiai, kuri daugiausia vykdoma internetu ir kurios atveju vartotojai gali prarasti sumas, daug kartų didesnes už jų pradinį įnašą, reikia taikyti labai griežtas vartotojų prieigą nustatančias sąlygas, be to, jos turėtų būti reglamentuojamos, kaip tai jau daroma kai kuriose valstybėse narėse, panašiai kaip ir išvestinės finansinės priemonės;
9. laikosi nuomonės, kad įvairios lošimo rūšys kaip antai greitieji interaktyvūs azartiniai žaidimai, kurie žaidžiami sekundžių dažnumu, lažybos ir loterijos su kassavaitiniu burtų traukimu, skiriasi vienos nuo kitų ir reikalauja skirtingų sprendimų, nes vienos lošimo rūšys suteikia daugiau galimybių piktnaudžiauti nei kitos; visų pirma pažymi, kad pinigų plovimo galimybė priklauso identifikavimosi reikalavimų, žaidimo tipo ir mokėjimo metodų, todėl būtina, kai lošimo rūšių atveju, stebėti žaidimą realiuoju laiku ir vykdyti griežtesnę kontrolę nei kitų žaidimo rūšių atveju;
10. pabrėžia, kad nacionalinių reguliavimo institucijų struktūrinis bendradarbiavimas yra labai svarbus; todėl ragina šį bendradarbiavimą išplėsti, įtraukiant ir Komisiją, nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimą, siekiant nustatyti bendrus standartus ir kartu

imtis bendrų veiksmų prieš internetinių lošimų bendroves, kurios veikia vienoje ar keliose valstybėse narėse neturėdamos privalomos nacionalinės licencijos visiems jų siūlomoms žaidimams; atkreipia dėmesį į tai, kad diskusijose Taryboje buvo svarstoma, ar (ir koku būdu) vidaus rinkos informavimo sistema galėtų prisidėti prie veiksmingesnio nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimo; pažymi, kad ypač kovojant su pinigų plovimu, lažybų sukčiavimu ir kitais dažnai organizuotai vykdomais nusikaltimais nacionaliniai pavieniai sprendimai yra nesėkmingi; laikosi nuomonės, kad reikėtų skatinti už priežiūrą atsakingas nacionalines tarnybas bendradarbiauti ir keistis gerąja patirtimi, ir kad šios tarnybos turi keistis informacija su panašiomis kitų valstybių narių tarnybomis, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir pinigų plovimui;

11. pabrėžia, kad patologinis lošimas yra elgesio sutrikimas, kuris kai kuriose šalyse gali pasireikšti iki 2 % gyventojų; todėl ragina įvairiose Europos Sąjungos valstybėse narėse atlikti priklausomybės lygio tyrimą, kad būtų parengtas pagrindas, pagal kurį būtų galima nustatyti bendrą vartotojų apsaugos nuo priklausomybės politiką; laikosi nuomonės, kad kai tik sukuriama lošėjo sąskaita, turi būti prieinama tiksli ir išsami informacija apie lošimo žaidimus, atsakingą lošimą ir priklausomybės nuo lošimo gydymo galimybes; siūlo, kad lošėjams būtų pasiūlyta patiemis nusistatyti sumų, kurias gali išleisti, dienos ir mėnesio ribas, taikomas visoms lošimo paslaugoms;
12. ragina, kad teisės aktuose būtų nustatyti būtiniausi vartotojų apsaugos standartai, visų pirma pažeidžiamiausiems vartotojams, nepažeidžiant valstybių narių galimybės taikyti griežtesnį reguliavimą;
13. pabrėžia poreikį spręsti klientų sąskaitų, susijusių su internetiniais lošimais, apsaugos internetinių lošimų paslaugų teikėjo nemokumo atveju klausimą; todėl siūlo, kad ateityje bet kokuose būsimuose šiai sričiai skirtuose teisės aktuose būtų siekiama apsaugoti indėlius tuo atveju, jei atitinkamai svetainei būtų paskirtos baudos arba prieš ją pradėtos teismo bylos;
14. tvirtina, kad dar daugiau turi būti daroma siekiant apsaugoti vaikus nuo lošimų pavojų ir priklausomybės rizikos; siūlo apsvarstyti pramonės finansuojamų apsaugos ir stebėsenos priemonių galimybę; laikosi nuomonės, kad internetiniams lošimams turėtų būti taikomi reikalavimai atidaryti lošimo sąskaitą, kad žaidėjai turėtų būti tiksliai ir patikimai identifikuojami prieš galėdami atidaryti lošimo sąskaitą ir kad finansiniai sandoriai būtų stebimi, ir mano, kad visi šie aspektai turėtų būti būtini reikalavimai siekiant apsaugoti lošėjus ir užtikrinti, kad draudimai lošti būtų veiksmingi, bei užkirsti kelią nepilnamečių lošimui, piktnaudžiavimams ir nusikalstamumui;
15. pažymi, kad daug žmonių, dalyvaujančių azartiniuose lošimuose – profesionalūs lošėjai; laikosi nuomonės, kad turi būti įmanoma nustatyti lošėjo tapatybę bet kuriuo metu siekiant kad vienam žmogui toje pačioje lošimo įmonėje nebūtų įmanoma atidaryti daugiau kaip vienos lošimo sąskaitos; mano, kad tai turi būti padaryta pasitelkiant standartizuotą, patikimą identifikavimo procedūrą, tokią kaip patikrinimo internetu sistema, naudojama banko ir kreditinėms kortelėms tikrinti; pabrėžia, kad patikimos registracijos ir patikros sistemos yra pagrindinės priemonės užkertant kelią bet kokiam piktnaudžiavimui lošimų internete srityje, pvz., pinigų plovimui;

16. laikosi nuomonės, kad dėl neteisėtų internetinių lošimų plėtros, ir dėl to, kad internetiniai lošimai nereguliuojami pasaulio mastu, gali kilti pavojus sąžiningai sportinei veiklai; pabrėžia, kad sporto sektoriuje būtina užtikrinti varžybų patikimumą ir tikrumą; pabrėžia, kad varžybų patikimumas ir tikrumas veiksmingai gali būti užtikrintas tik tarptautiniu lygmeniu; laikosi nuomonės, kad nuo šiol Europos Sąjunga kartu su visomis susijusiomis šalimis turi veikti aktyviau užtikrindamos sąžiningą sportinę veiklą;
17. apgailestauja dėl pastarojo meto korupcijos sporte ir susitarimų dėl varžybų baigties atvejų; todėl ragina pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 6, 83 ir 165 straipsnius nustatyti struktūrinį bendradarbiavimą Europos Sąjungos lygmeniu, kad būtų pateikta pasiūlymų dėl sąžiningos ir teisingos sportinės veiklos; pažymi, kad šiame bendradarbiavime turi dalyvauti sporto renginių organizatoriai, interneto lažybų operatoriai ir valdžios institucijos, siekiant skatinti žaidėjų ugdymą ir koordinuoti kovą su sukčiavimu bei korupcija sporto srityje, keičiantis informacija bei tyrimais ir laikantis bendros pažeidimų ir sankcijų apibrėžties;
18. pabrėžia, kad internetinių lošimų sektorius yra pagrindinis tam tikros bendrąjį interesą atitinkančios veiklos, taip pat tam tikrų sporto šakų finansavimo šaltinis; primena, kad rengiant sporto varžybas iš internetinių lažybų gaunama komercinė nauda; prašo Komisijos ištirti, kokiomis priemonėmis galima užtikrinti, kad iš sporto lažybų gaunamomis pajamomis būtų teikiamas ilgalaikis finansavimas mėgėjų sporto sąžiningumo užtikrinimui ir plėtrai; prašo Komisijos užtikrinti aukštą teisinio tikrumo lygį, ypač taikant taisykles, susijusias su valstybės pagalba;
19. nurodo, kad internetinių lošimų sektoriuje svarbus skaidrumas; taip pat svarsto apie įpareigojimus kasmet teikti ataskaitas, kurios turi parodyti, kokia bendrąjį interesą atitinkanti veikla ir (arba) sporto renginiai, duodantys pajamų iš lošimų, turėtų būti finansuojami ir (arba) remiami; prašo Europos Komisiją ištirti galimybę nustatyti įpareigojimą kasmet teikti ataskaitas.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	31.8.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 38 -: 0 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)

13.7.2011

TEISĖS REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetui

dėl internetinių lošimų vidaus rinkoje
(2011/2084(INI))

Nuomonės referentas: Sajjad Karim

PASIŪLYMAI

Teisės reikalų komitetas ragina atsakingą Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pažymi, kad internetiniai lošimai yra ypatingo pobūdžio ekonominė veikla, kuriai negali būti visapusiškai taikomos vidaus rinkos taisyklės, būtent įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas taisyklės;
2. pabrėžia, kad valstybės narės turi teisę reglamentuoti ir kontroliuoti savo lošimų rinkas pagal Europos vidaus rinkos teisės aktus ir savo tradicijas bei kultūrą;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad nors Teisingumo Teismas išaiškino daugelį svarbių teisinių klausimų, susijusių su internetiniais lošimais Europos Sąjungoje, teisinis netikrumas dėl daugelio kitų klausimų, kuriuos galima išspręsti tik politiniu lygmeniu, išlieka;
4. pabrėžia, kad Teisingumo Teismas naujausiuose sprendimuose¹ paaiškino, kad valstybių narių reguliavimo apribojimai privalo būti pagrįsti, nuoseklūs ir atitikti teisėtus tikslus, kurių siekiama, kad būtų apsaugoti vartotojai, užkirstas kelias sukčiavimui ir apsaugota viešoji tvarka;
5. prašo Komisijos ir valstybių narių įgyvendinti veiksmingas informavimo apie priklausomybės nuo lošimų pavojų priemones, ypač skirtas jaunimui;
6. prašo Komisijos remti vartotojus, jeigu jie nukentėjo dėl neteisėtos veiklos, ir suteikti

¹ Sujungtos bylos C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 ir C-410/07, Markus Stoß, dar nepaskelbta.

jiems teisinę pagalbą;

7. palankiai vertina Komisijos pareiškimą, kad skirtingi lošimai kelia įvairius jiems būdingus pavojus, ir ragina nustatyti diferencijuotą reglamentavimą;
8. prašo patvirtinti būtiniausius vartotojų apsaugos nuo internetinių lošimų standartus, kurie suteiktų valstybėms narėms galimybę taikyti griežtesnes taisykles;
9. pabrėžia nacionalinių licencijų išdavimo internetinių lošimų operatoriams svarbą; laikosi nuomonės, kad atsižvelgiant į tai valstybės narės turi geriausias sąlygas imtis priemonių laikantis subsidiarumo principo;
10. pažymi, kad nuo 2008 m. galėjo būti padaryta daugiau pažangos neišnagrinėtų pažeidimų bylų atvejais ir kad Europos Teisingumo Teisme niekada nebuvo iškelta byla jokiai valstybei narei;
11. palankiai vertina Komisijos pristatytą žaliąją knygą kaip žingsnį tinkama linkme ir mano, kad šioje srityje Komisija turi imtis veiksmų siekdama išvengti vidaus rinkos suskaidymo ir užtikrinti vartotojams prieigą prie saugių ir tinkamai reglamentuojamų internetinių paslaugų; remia Komisijos ketinimus plačiai konsultuotis su visuomene sprendžiant visas politines problemas ir vidaus rinkos klausimus, kurie kyla dėl teisėtų ir neteisėtų internetinių lošimų;
12. primena Komisijai jos, kaip sutarčių sergėtojos, pareigą skubiai reaguoti į gautus skundus dėl sutartyse įrašytų laisvių pažeidimo; taigi ragina Komisiją skubiai ir sistemingai tirti esamus ir naujus pažeidimų atvejus;
13. džiaugiasi Europos standartizacijos komiteto darbo grupės susitarimu¹, tačiau dar kartą patvirtina, kad lošimų srityje pramonės savireguliacija gali tik papildyti teisės aktus, bet negali jų pakeisti;
14. dar kartą patvirtina, kad sporto lažybos yra sporto varžybų komercinio naudojimo forma, ir rekomenduoja Europos Komisijai ir valstybėms narėms apsaugoti sporto varžybas nuo bet kokio neleistino komercinio naudojimo, visų pirma pripažįstant sporto įstaigų nuosavybės teises į jų rengiamas varžybas, siekiant ne tik gauti nemažą finansinę grąžą, kuri būtų naudinga visų lygių profesionaliam ir mėgėjų sportui, bet ir stiprinti kovą su susitarimu dėl varžybų baigties;
15. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad nesąžiningas manipuliavimas rezultatais siekiant finansinės ar kitokios naudos būtų draudžiamas, ir laikyti bet kokią grėsmę varžybų sąžiningumui, įskaitant tas varžybas, kurios susijusios su lažybomis, nusikalstama veika;
16. ragina Komisiją pateikti reikšmingų teisėkūros pasiūlymų siekiant užtikrinti teisinę sistemą, kurią taikant teisėtoms Europos įmonėms būtų sukurtas teisinis tikrumas ir būtų ginami vartotojai.

¹ CWA 16259:2011: Atsakingo nuotolinio lošimo priemonės.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	11.7.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 22 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Toine Manders, Paulo Rangel, Dagmar Roth-Behrendt
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Giuseppe Gargani

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	6.10.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 30 - : 1 0 : 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Marielle Gallo, Anna Hedh, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Wim van de Camp
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Alexander Alvaro, Monika Hohlmeier, Axel Voss, Pablo Zalba Bidegain